

Deubon
Prin
Nro. II.

DZIENNIK

DEPARTAMENTOWY RADOMSKI

W RADOMIU DNIA 17 MARCA ROKU 1816.

Nro. 2916. Prefekt Departamentu Radomskiego.

Otrzymałem w dniu dzisiejszym przy Rekrucie Wysokiej Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policyi z daty 7 Marca r. b. Nro. 118 z Miesiąca Marca postanowienie Namieśnika Królewskiego z daty 2 Marca a. c. Nro. 1179 przedłużające Kontrybuentom do dnia 1 Maia r. b. terminu wnoszenia Kwitów Liwerunkowych do Kass Powiatowych w Podatkach w całej osłowie i rozległości iak następuia do powyżechacy podaie wiadomości.

W Jmieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA I.

Cesarza Wszech Rossyi

KROLA POLSKIEGO etc. etc. etc.

Namieśnik Królewski w Radzie.

Na przełożenie Kommissyi Przychodów i Skarbu, że z powodu zapadłej Uchwały, byłey Rady Najwyższey dnia 9 Marca r. z. oznaczaiący termin ostateczny do wnoszenia do Kass Kwitów z oślaw z Uchwałami teyże Rady nakazanych, wielu z Kontrybuentów dla krótkości oznaczonego terminu nie zdążyli zmienić takowych na Kassowe, a cięższy znacznym ciężarom Liwerunkowym nie są w stanie opłacić podatku, chcąc tymże ułatwić sposób zaspokoienia zaległości iakie są winni Skarbowi, stanowią

§. 1.

Kwity na dostarczenia nakazane Uchwałą ni byłoy Rady Najwyższej z dnia 29 Lutego 17 Marca, 9 Maja 29 Lipca 19 Września, 20 Października 1814 r. a do których wnoszenia do Kass takż Rada Uchwałą dnia 9 Miroca 1815 oznaczyła termin do dnia 15 Kwietnia r. z. tudzież Kwity za odstawy nakazane Uchwałą teyżo Rady z dnia 5 Kwietnia r. z. mają być przyjmowane w Płatkach zaległych z lat 1813/14 i 1814/15 i z roku bieżącego 1815/16, tudzież w nadchodzący Racie Marcowej podymnego.

§. 2.

Kontrybucenci, którzy nie winni żalnych zaległości, obowiązani są Kwity takie mają na dostawy z powyżoy wyrażonych Uchwał pochodzące złożyć w Kassach, a to do dnia 1 Maja r. b. pod utratą prawa do wynagrodzenia, Kassy zaś wydają tym za zaświadczenia na złożone Kwity wyrażając w tychże Rodzaj i ilość odstawy Summę należności, i datę złożonego Kwitu Magazynowego. Równie i tym Kontrybucantom, którymby się większa należała Summa za odstawy jak winni są podatków, po potrąceniu tego co się o nich Skarbowi należy, nabywającą należność, Kassy podobno jak pierwszym wydadzą zaświadczenia.

Dyrektorowie Skarbu zehrawszy Kwity z pierwszego i drugiego Rodzaju z oddzielnym Wekzem przesyłają takowe Komisarzy Przychodów i Skarbu, w celu obmyślenia przez Rząd dla Kontrybucentow sprawiedliwego wynagrodzenia.

§. 3.

Do dnia 1 Maja r. b. Kontrybucenci winni są pod utratą prawa do wynagrodzenia złożyć swe kwity w Kassach, po tym terminie Kassy żalnych kwitów więcej przyjmować nie będą, w dniu więc 1 Maja Rachunki zamknięte i kwity obliczone być mają, Dyrektorowie Skarbu zaś Wykazy wpływów wraz z kwitami do Komisarzy Przychodów i Skarbu odeszłą.

§. 4.

Kwitarynsze Magazynowe z których E. R. byhperci odbierali Kwity Sznurowe gdzie dotąd nie nallapto, Prefekci bez zwłoki odeszłą Dyrektorom Skarbu.

§. 5.

Gdy na odstawy rekwizycyjne z Uchwał byłoy Rady Najwyższej dnia 17 Marca i 20 Października pochodzące, nie wszystkie Magazyny opatrzone były Kwitarynszami, i m. w. Kontrybucentami, którzy nie odbierali kwitów Sznurowych, a którzy na odpowiedzenie odstawy złożą wywody słowne, spisane przez O. O. do tego upewniające, wyrażające rodzaj i ilość zaboru, niemniej należność za tenże zabór, i są iżdeż takowe wywody słowne połączone z kwitami Magazynowemi, uważane za dostateczny dowód i przyjmowane w Kassach jak kwity Sznurowe.

§. 6.

Wykonanie niniejszego postanowienia poleca się Kommissyem Spraw Wewnętrznych i Skarbu

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Administracyjnym dnia 2 Marca 1816. Roku.

(podpisano)

ZAJĄCZEK

Minister Spraw Wewnętrznych i Policyi

(podpisano) T. Mcflowski.

Radzca Sekretarz Stanu General Brygad-

(podpisano)

Koscecki.

Zgodno z Oryginałem

Radzca Sekretarz Stanu

(podpisano)

Koscecki.

Zgodno z Oryginałem

(podpisano)

Thisz.

)2(

A gdy z tego postanowienia łatwe każdy dla siebie wyczyta przekonanie, o niewygodnej dobroczynnej troskliwości Rządu, sądzi Prefekt, iż równie każdy w terminie wyżej oznaczonym z Dobrodziejstwa tego korzystał usilnie, wnosząc jak najrychle kwity z skuteczniejszych odstaw Produktowych, w miejsce gotowizny do Kass Powiatowych; ponieważ zaś przywołane w postanowieniu tym Uchwały Rady Najwyższej z Dat tylko są zacytowane, i nie wyszczególniają odstaw z których kwity do przyjęcia w podatkach kwalifikują się, więc Prefekt chcąc wszelkie w tem względzie zachodzić mogące wątpliwości usunąć, a oraz postawić Kontrybuenta, w możności rozgatkowania kwitów posiadanych, i zrobienia z właściwych rychłego w Kassach użytku, zawiadamia niniejszym, iż Uchwały były Rady Najwyższej z dnia 22 Lutego 17 Marca 9 Maja 29 Lipca 19 Września i 20 Października Roku 1814 Reskryptami Prefekta z dnia 10 Marca Roku 1814 Nro. 2536 z dnia 29 Marca Nro. 3450 z dnia 21 Maja 814 Nro. 5916 z dnia 12 Października 814 Nro. 13289 z dnia 30 Marca 814 Nro. 3449 z dnia 2 Listopada 814 Nro. 14208. ogłoszone dotyczą się odstawy Produktów do Magazynów Rezerwowych, odstawy Warków do tychże Magazynów, zabranych na rzecz Magazynów Rezerwowych sposobem Rekwizycyi produktów, tudzież zabranych produktów po dniu 17 Marca Roku 1814 do Dystrybucyjnych Magazynów, na potrzeby konsystującego Wojska, niemniej dostawy Siana za poletek Ofiary z rocznego Liwerunku nakazany Reskryptem Prefekta z dnia 23 24 Listopada 814 roku Nro. 15112 15328 do Magazynów Departamentu Siedleckiego przeznaczony. — Uchwała z dnia 5 Kwietnia 1815 przez Reskryp Prefekta, z daty 14 Kwietnia 815 Nro. 5970 ogłoszona dotyczy się Liwerunku półrocznego płatnego i zaborów, na Rachunek tegoż Liwerunku dopełnionych, na które kwity drukowane z ksiąg Sznurowych wydane zostały. Jeżeli więc kwity takowe w ręku Kontrybuenta którego znajdują się, a mianowicie z odstawy produktów i warków do Magazynów Rezerwowych z odstawy Siana do Magazynów w Departament Siedlecki skuteczniejszej, lub z dopełnionej odstawy produktów na Rachunek półrocznego płatnego Liwerunku, albo też zaborów na Rachunek Magazynu Rezerwowego, na Rachunek półrocznego płatnego Liwerunku, tudzież z zaborów po dniu 17 Marca 1814 na zaopatrzenie Magazynów Dystrybucyjnych skuteczniejszych z oddaniem takich kwitów jak niymczasem poszczególnie należy.

Radom dnia 11. Marca 1816.

(Podpisano.) *Kosicki Z. P.* *Misiewicz Assessor Z. Sekr. Gen.*

Nro. 2671 Prefekt Departamentu Radomskiego.

Gdy Dzierżawa Trzyletnia Dochodów Folwarku Miaykiego do Miasta Muncypalnego Sandomierza należące, z dniem 31 Maja r. b. kończy się przeto uwiadania Prefekt niniejszym, iż Wydzierżawienie Folwarku tego w Diesięcioletnią Posessyją, wraz z daninami wszelkimi Pańszczyzną w Wsiach Wysiadłowie, Radoszkach i Ocinku, w tychże przez publiczną Licytacją w Biorze Prezydenta Miasta Muncypalnego Sandomierza, na dniu 8 Kwietnia r. b. o godzinie 9 z rana nie zawodnie nastąpi. Życzący więc Licytowania, o warunkach wszelkich, tudzież prawni fisci, w Biorze Prezydenta Muncypalności, później dowiedzieć się może.

Radom dnia 7 Marsa 1816 roku.

(podpisano) *Kosicki Z. P.* *Misiewicz Assessor Z. Sek. Gen.*

Nro. 2157 Prefekt Departamentu Radomskiego.

Odbierane wiadomości przekonywały Prefekta, że mimo wszelkie powody iakże do ścisłego zachowywania przepisów względem przesiedlających się Włościan wydanych, obowiązywać powinny, niektóre Gminy považają się przyjmować do siebie uchodzących, bez żadnego zaświadczenia, Włościan w sposób kary godny przestępować exystujące w tym względzie ustawy, a mianowicie Dekret Króla Jmć Salskiego pod 18 Stycznia Roku 1810 zapadły — Uchybienie takowe tem zdać się występniwsze, gdy jest dopełnionem w brew wiadomym w tej mierze postanowieniom, porządek wzrost Rolnictwa, i dobro Obywateli na celu mającym. — Lubo przeto każde w tym przedmiocie uchybienie z wszelką surowością karanym będzie — w celu jednakże zapobieżenia tlomaczeniem się nastąpić z tego względu mogącym, Prefekt umieszczając w Dzienniku Departamentowym, Wyciąg cytowanego Dekretu, ściśle do przepisów tegoż stosowanie się najmocniej zastrzega, które z Ambos w Kościołach pod czas dni Świątecznych wraz z niniejszym bwiesszczeniem publikowanemi być mają.

Radom dnia 6 Marca 1816 Roku.

(podpisano) *Kosicki Z. P.* *Misiewicz Assessor Z. Sek. Gen.*

Wyoiąg z Dekretu Króla Jani Saskiego pod dniem 18 Sty
oznia 810 roku w Dreźdnie zapadłego,

Artykuł 11

Każdy Mieszkaniec zaciągniuty w Księę ludności, nie może porzucić miejsca mie
szkania swego i przenieść się w inne miejsce, bez opowiedzenia się o tem Prezydent
owi, Burmistrzowi, lub Wójtowi, w którego Gminie się znajduje, bez uposażenia na piśmie
zaświadczenia od władz powiatowych Artykułami wskazanych, wydatkując się mającego
na to, jako uzupełniające Dział 11 niniejszego Artykuł z Dekretu Naszego z dnia 18 Gruznia
1807 przewzitym sobie opowiedział się władzy, a właściciel i mieszkaniec, bez wnie do
Dekretu Naszego z dnia 18 Gruznia 1807 roku, mają się przez tego opowiedzieć właścicie
lom gruntu, na którym mieszkają, komornicy zaś właścicielowi domu.

Artykuł 12

Prezydent, Burmistrz, lub Wójt, wydaje takowe zaświadczenia przenoszącemu się
mieszkańcowi ze wsi do wsi, lub z Gminy do Gminy w jednymże Powiecie.

Podprefekt zaś wydaje zaświadczenie przenoszącemu się z Powiatu do Powiatu w
tymże Departamencie, a Prefekt wydaje takowe zaświadczenie przenoszącemu się z De
partamentu do Departamentu w każdym jednak takowym przypadku Prezydent, Bur
mistrz, lub Wójt, o przenoszącym się do innej gminy tamecznego Prezydenta, Wójta
lub Burmistrzaawiadomić winien; również Podprefekt przenoszącym się do drugiego
Powiatu, Podprefekta tamecznego awiałoni, a Prefekt o przenoszącym się z Departam
entu, tamecznemu Prefektowi doniesie.

Artykuł 13

Gdyby zaś Prezydent, Burmistrz, lub Wójt, zaświadczenie wydatkując trudnił, na ten
czas żądający go, uda się do Podprefekta, gdyby ten odmawiał, uda się do Prefekta,
a od tegoż w podobnym przypadku do Ministra Spraw Wewnętrznych.

Artykuł 14

W każdym przypadku, wynoszący się z jednej gminy, z księgi ludności teży
gminy przez Prezydenta, Burmistrza, lub Wójta miejscowego, wynoszącym być powin
nien, z dołożeniem w Aktuasi, do której wsi, lub Miasta, do której gminy lub któ
rego Powiatu, albo Departamentu wyniosł się.

Artykuł 15

Zaświadczenia przenoszącym się z miejsca na miejsce, na piśmie wydawane być
dą, w tych wyjątkacholnione być powinny, tak przenoszącego się, jako i rodziny Jedno
na, Nazwiska, Wiek, miejsce urodzenia, miejsce dotychczasowego zamieszkania, z wy
rażeniem Miasta, wsi, gminy, Powiatu, i Departamentu, ich Religia, Stan, urodzenie, pro
fessya, rzemiosło, lub inny sposób życia; zapisano oraz być powinno, do której wsi
Miasta, gminy, Powiatu i Departamentu przenieść się mieszkaniec.

Artykuł 16

Mieszkaniec z miejsca do miejsca przenoszący się, w gminie do zamieszkania od
zichle obranej, przez Prezydenta, Burmistrza, lub Wójta do księgi ludności zapisanym
być powinien, Prezydent jednak, Burmistrz lub Wójt, nie może dopóty, ani do księgi
ludności przenosić o mieszkańca zapisać, ani mieszkania przybytemu w tej gminie do
zwolnić, dopóki przybywający mieszkaniec nie złoży przed nim zaświadczenia Artyku
łem 12 przepisanego.

Artykuł 17

Ani Prezydent, Burmistrz lub Wójt miejscowy gminy, ani Podprefekt Powiatu,
lub Prefekt Departamentu, wzbraniać lub zwłoczyc nie może wyprowadzenia się mie
szkańcom z jednego na drugie miejsce, lecz opowiadającym się i żądającym natychmiast
i bezplatnie, przepisane zaświadczenie wydawać powinien, pod karą dla Wójta 10 zło
tych, Burmistrza 15tu, Prezydenta muncypalnego 30tu Podprefekta 45ciu wyplacić się
mających.

Prefekt zaś surowo w takowym przypadku napomniany będzie.

Artykuł 18

A gdyby jakowe do wydania zaświadczenia wywikaly przeszkoly, to jak napre
dziej załatwione być mają. Wszelkie prywatne pretensye, przez właściwy Sąd, a zaś
Rządowe, przez właściwych sobie Urzędników rozstrzygnioue być powinny.

Artykuł 19

Wszakże i w przypadku Artykuł 18tym przepisany, nie można pod pozorem
mianych pretensyi, wstrzymywać zaświadczeń, a przez to ta nować wyprowadzenie się,
chyba że areszt przez przyzwoite Władze założonym zostanie.

Artykuł 20

Jeżeli z jednej strony dozwolone jest każdemu wolne z miejsca na miejsce prze
prowadzenie się, tak z drugiej strony nie może uniknąć surowych kar ten, którzy szano
wolnie, bez opowiedzenia się przepisanej sobie Władzy i bez zachowania porządku w
Artykuł 11tym i 12tym przepisanego, porzucił miejsce swego mieszkania, przenosząc
się na inne.

Artykuł 21

Dla czego, postanowiliśmy i stanowimy: iż każdy bez przepisanego powyższemu Artykułami opowiedzenia się i zaświadczenia, opuszczający miejsce mieszkania swoigo ukarany zostanie karą pieniężną złotych polskich trzydzieści, lub iednotygodniowym więzieniem.

Artykuł 22

Każdy przyjmujący na mieszkanie do swego domu człowieka, z familią lub bez familii, nie zameldowawszy go właściwemu sobie Prezydentowi, Burmistrzowi, lub Wójtowi, ukarany zostanie przez Sąd miejscowy karą piętnaście złotych, lub trzytygodniowym w więzieniu.

Artykuł 23

Gdy zaś człowiek nowo przybyły, przez właściciela domu, w którym się znajduje, Prezydentowi, Burmistrzowi lub Wójtowi, zameldowanym zostanie, a zaświadczenia przyzwoitego złożyć nie będzie w stanie, takowego Prezydent, Burmistrz lub Wójt, za poprzedniem przez siebie wywodu słownego sporządzeniem; pod pewną strażą do właściwey gminy, sposobem w Artykule 25 opisanym odeśle, a Urzędnik gminy ewangelickiego miejsca, z którego ten człowiek wyszedł, odebrawszy onego, do Sądu miejscowego dla wskazania nań kar Artykułem 21wszym przepisanych, odda.

Artykuł 25

Prezydent, Burmistrz, lub Wójt, uwiadomiony o nowo przybyłym na zamieszkanie do swej gminy człowieku, nie mającym do tego przyzwoitego zaświadczenia, iędzin go do tej gminy, z której bez zaświadczenia się oddał, nie odeśle, ukarany zostanie karą złotych polskich trzydzieści, i po mimo tego, człowiek w gminie jego znajdujący się, od gminy do gminy oddanym być powinien, na miejsce skąd wyszedł.

Artykuł 26

Prezydent, Burmistrz, lub Wójt, mając swej gminy mieszkańca bez zaświadczenia oddalonego, do siebie przywiezionego, a nie oddający go do Sądu po ukaraniu, skazanym zostanie na karę złotych piętnaście, a człowiek do swoiey gminy zwrocony, po ukaraniu do Sądu oddanym będzie,

Artykuł 29

Kary przepisane Artykułem 21 22 23 24 25 i 26 powiększone będą połową wyżey, przez wyżey wspomiane Władze, w miarę powtarzanego występku.

(podpisano) FREDERYK AUGUST.

(L. S.) przez Krola

Minister Sekretarz Stanu
STANISŁAW BRZEA.

Zgodno z Oryginałem

FELIX ŁUBIENSKI.

Minist: Sprawiedliwości

(L. S.) A. Joneman,

Sekr: Jeneralny.

Zgodno z Oryginałem

Minister Sekr. Stanu,

STANISŁAW BRZEA

DODATEK